

פרשת פנחס

אמות מידה לשיוך קרקעות

"לרב תרבה נחלתו ולמעט תמעט נחלתו איש לפי פקדיו יתן נחלתו" (במדבר כ"ו, נ"ד)

גודל הנחלה לכל שבט, ולכל משפחה באותו השבט, נקבע לפי גודל האוכלוסיה. המטרה היתה לספק את הצורך הקיומי הבסיסי - לחיות ברווחה ולא בצפיפות. השיקול העיקרי הוא חברתי ואמת המידה היא - חלוקה על פי הצרכים.

"אך בגורל יחלק את הארץ לשמות מטות אבתם ינחלו על פי הגורל תחלק נחלתו בין רב למעט"
(נ"ה-נ"ו)

לעומת זאת, מיקום הנחלה משפיע על ערכה הכלכלי שהוא מעבר לצורך הבסיסי של מתגוררים בה, ונקבע בידי שמים - על פי הגורל. השיקול הוא - מתן הזדמנות לכל אדם, לשגשג ולחיות חיי רווחה על פי מזלו.

וכמו במקרים רבים אחרים - גם כאן, השילוב בין השיטות הוא המוצלח ביותר.

יורם קימלמן

שיעור פרשת השבוע: אליאב לזר

ימי החול		שבת פרשת פנחס	
04:53←04:49	זמן תפילין /טלית	19:28	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	19:35	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45	שחרית א'
		08:30	שחרית ב'
09:19←09:17	סוף זמן ק"ש	08:00	שחרית ע"מ
		17:40	13:30 מנחה
19:35	מנחה וערבית	17:00	לימוד הורים וילדים
19:44←19:47	שקיעה	18:00	שיעור-הרב ארי
20:10	ערבית	20:24	צאת השבת

אחות תורנית - (נייד- 0523934505, קווי מקוצר-8080): נטע בן-עמי

שבת
שלום

מעשה אבות – סימן לבנות

הפרש קטן יש בין מספר הנמנים במפקד בראשית ספר במדבר (בשנה השנייה ליציאת מצרים), ובין זה שבמפקד בפרשתנו, בשנה הארבעים. ניתן היה לחשוב שלא חל שינוי רב באופי ובזהות הנמנים, ולכן מיד באה התורה ומדגישה: **"וּבְאֵלֶּהָ, לֹא-הָיָה אִישׁ, מִפְּקוּדֵי מֹשֶׁה, וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן--אֲשֶׁר פָּקְדוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמִדְבַּר סִינַי"**. כדי להמחיש את השינוי הפנימי העמוק שחל בעם ממשיכה התורה ומספרת לנו אודות חבורת נשים אמיצה ו"ציונית" במיוחד – בנות צלפחד. מנין שאבו נשים אלו את העוז להתייצב בפני משה, לפני הנשיאים ולפני כל העדה? מהיכן ינקו את האהבה והמסירות לארץ ישראל, עליה ניתן ללמוד גם מכאן וגם מסיפורי ההתיישבות בארץ בספר יהושע, ומשמות המחוזות בהר אפרים, כפי שמפורט בכתובת רחוב המפורסמת:

התורה לא מספרת לנו הרבה על בנות צלפחד, אך בולט מאוד המקום של אביהן בחייהן - הן מהאופן בו מציגה אותן התורה והן באיזכורים בתוך דבריהן. גם על צלפחד איננו יודעים הרבה מלבד העובדה ש"ימת בחטאו" ומלבד שמו המיוחד. במסכת שבת, דף צו, אנו פוגשים מחלוקת תנאים מעניינת העוסקת בחטאו של צלפחד: **"ת"ר מקושש זה צלפחד ... דברי ר' עקיבא. אמר לו ר' יהודה בן בתירא עקיבא בין כך ובין כך אתה עתיד ליתן את הדין. אם כדבריך התורה כיסתו ואתה מגלה אותו, ואם לאו אתה מוציא לעז על אותו צדיק! אלא מהיכא הוה מ"ויעפילו" הוה..."**

חנן פורת ז"ל מקשה על דברי ר' יהודה בן בתירא, שרגע אחד נוזף קשות בר' עקיבא המגלה את שהתורה הסתירה ומוציא לעז על ה'צדיק' (!) ומיד אחר כך עושה אותו דבר בדיוק ומגלה לנו שצלפחד היה מן המעפילים. רגע אחד הוא מגונן עליו ומכנה אותו צדיק ומייד אחר כך מצרף אותו לעדת המעפילים החוטאת.

קושיא זו באה על פתרונה במסורת הסוד שעברה מדור לדור, ובעיקר בזכות תולדות עם ישראל בעת החדשה שגילו לנו מהי באמת מהות המעפילים. בעקבות ר' צדוק הכהן מלובלין (צדקת הצדיק מז) המאיר את דברי הזוהר הסתומים מסביר חנן פורת שחטאם של המעפילים היה בתזמון השגוי - כוונותיהם היו רצויות מאוד אבל העיתוי היה פגום. לעתיד לבוא, טוען הזוהר, יגיע זמנם של המעפילים ויתגלה לעין כל אומץ ליבם, אהבת הארץ שלהם וטוהר כוונותיהם. מכוח אותם ערכים ובזכות אותן שאיפות נעלות באות בנות צלפחד לפני משה ומבקשות, ספק דורשות, נחלה בארץ ישראל. כך "מדברר" חנן פורת את בנות צלפחד: **"תדע לך, משה רבנו, שאותנו בבית הוא חינוך לאהבת ארץ ישראל, לדבקות בארץ ישראל. אז הוא לא היה בסדר, אבל בבית למדנו את מעלת ארץ ישראל. בחטאו מת" - מן המעפילים היה - ואת החינוך הזה שקיבלנו בבית אנחנו באות ליישם עכשיו. תנה לנו אחוזה"**.

המדור היום מוקדש לעילוי נשמתה של ימימה חורב, אמא שלי (סלעית), שהשבוע מלאו שנתיים לפטירתה. גם היא ינקה אהבה עזה לארץ ישראל מאביה - עזיזי כהן יהונתן - שהיה פעיל עליה בג'רבא וסביבותיה.

מתוך ספרי **העולם במסלולו הנודע**, נסיים הפעם בשיר 'ניתוח מרכיבים ראשיים', אשר עוסק במעפילים ובאופן בו ניתן לבחון כל מעשה מזוויות שונות ולנסות לנתח אותו מנקודות מבט נוספות.

המעפילים בְּמִדְבַּר לְמָדוּ אֶת טַעַם הַשְּׁחָקִים :

לְפַעֲמִים מְסַפֵּן לְצַמְצָם מְרַחֲקִים.

אוּלַי מְסַפֵּיק לְשָׁנוֹת אֶת הַזְּוִיִּת בְּהַ עוֹמְדִים

וּלְגִלוֹת שְׁבִגְרָף

יֵשׁ שְׁלוֹשָׁה מְמַדִּים -

וּלְעֵתִים יוֹתֵר.

הַלְכוּת יַמֵּי 'בֵּין הַמְצָרִים' וְתַשְׁעַת הַיָּמִים / הַרְבֵּ אַרְי

1. הימים שבין י"ז בתמוז לתשעה באב נקראו בפי חז"ל 'ימי בין המצרים', על שם הפסוק במגילת איכה 'פְּלִי-רְדִיפֶיָהּ הַשְּׂיִגוּיָהּ בֵּין הַמְצָרִים' (א, ג). בימים אלו אנו מתאבלים הן על חורבן שני בתי המקדש והן על חורבנה של מדינת ישראל והיציאה לגלות. ב"ה במאה השנים האחרונות שב עם ישראל לארצו, אך עדיין יש לאן לשאוף ומה לשפר ולתקן. לכן, מלבד מנהגי האבלות המפורטים, ראוי לחשוב על דרכי תיקון ותשובה לתועלת הכלל (המדינה, הקהילה) והפרט.
2. קהילות ישראל נהגו מנהגי אבלות שונים בימים אלו, והמכנה המשותף לכולם הוא התעצמות האבל והצער עם ההתקרבות ליום החורבן (מ"ז בתמוז עד ר"ח אב, מר"ח אב עד שבוע שחל בו תשעה באב, שבוע שחל בו תשעה באב, ערב תשעה באב).

מ"ז בתמוז עד ר"ח אב :

3. **נישואין** – מנהג אשכנז שלא להתחתן בימי 'בין המצרים' (שו"ע או"ח תקנא ב ברמ"א). מנהג קהילות ספרדיות רבות להתיר נישואין עד ר"ח אב (שם).
4. **תספורת וגילוח** – מנהג אשכנז לאסור תספורת הראש והזקן בימי 'בין המצרים' (שם סעיף ד' ברמ"א). יש שהקלו והתירו תספורת בליל י"ז בתמוז, לפני תחילת התענית (שו"ת אגרות משה או"ח א, קסח; או"ח ד, קיב), אבל השנה שתענית י"ז בתמוז נדחתה משבת ליום ראשון, אין להסתפר במוצ"ש. מנהג קהילות הספרדים לאסור תספורת רק בשבוע שחל בו תשעה באב (שם).
5. **ריקודים, מחולות ומוסיקה** – נהגו באשכנז לאסור החל מ"ז בתמוז ריקודים ומחולות (שם, מ"ב ס"ק טז). פוסקים רבים כללו באיסור זה גם שמיעת מוסיקה בכל ימי בין המצרים. להלכה נראה שיש לאסור שמיעת מוסיקה כמטרה עצמאית, כגון הליכה לקונצרט, הופעה או ישיבה בבית לשם האזנה, אבל שמיעת מוסיקת רקע רגועה (בנסיעה וכדו') מותרת.
6. **ברכת שהחינו** – טוב להימנע מלברך ברכת 'שהחינו' על פרי או בגד חדש בימי 'בין המצרים' (שם, סעיף יז), לכן אין לאכול את הפרי החדש וללבוש את הבגד עד לאחר תשעה באב. אפשר לחדש ולברך 'שהחינו' בשבתות של ימי 'בין המצרים' (שם, מ"ב ס"ק צח), ויש המקילים גם בראש חדש אב אפילו שלא חל בשבת (שם, שער הציון ס"ק צט). ברכת 'שהחינו' על מצוה (ברית מילה או פדיון הבן) מברכים כרגיל.

מראש חודש אב :

7. 'משנכנס אב ממעטין בשמחה' (מסכת תענית פרק ד משנה ו).
8. **קניות** – משא ומתן של שמחה נאסר בתשעת הימים. לכן אין לקנות בגדים או נעלים בימים אלו והוא הדין לקניה גדולה ומשמחת אחרת כמו רכב חדש או סלון. המתכוונים לשמחה משפחתית שתיערך לאחר תשעה באב, יקנו בגדים לפני ר"ח אב או לאחר תשעה באב. כך גם לגבי כל שאר ההכנות וההתארגנות לשמחה (שו"ע או"ח תקנא ב ובמ"ב ס"ק יא).

9. **כביסה** – מנהג אשכנז לאסור כיבוס בגדים בתשעת הימים (שם סעיף ג ברמ"א). נהגו להקל בכיבוסם של בגדי ילדים קטנים (שם סעיף יד). מנהג קהילות הספרדים לאסור כיבוס רק בשבוע שחל בו תשעה באב (שם). השנה שצום תשעה באב חל ביום ראשון, לא נהגו הספרדים איסור כיבוס כלל.
10. **אכילת בשר ושתיית יין** – המנהג המקובל הוא לא לאכול כל תבשיל בשרי ולא לשתות יין מראש חודש אב (שם, סעיפים ט-יא). מותר לבשל תבשיל פרווה בכלי בשרי. יש מהספרדים שנהגו להקל באכילת בשר ביום ר"ח עצמו (שו"ת יחיה דעת א, מא). בשבת אין מגבלה לאכול בשר ולשתות יין, כמו בכל שבת. כך הדין גם בשבת פרשת 'דברים' (שבת 'חזון'), ט' באב.
11. **סעודת מצוה** – בסעודת ברית מילה שנערכת בתשעת הימים מותרים המשתתפים לאכול בשר ולשתות יין (שם סעיף י ברמ"א). כך גם בסעודת סיום מסכת אם רגיל המסיים תמיד לאכול בשר בסעודות הסיום (שם במ"ב ס"ק עג).
12. **הבדלה** – במוצאי שבת 'מסעי' (אור לג' באב) יש להבדיל על היין ומותר לשתותו. אם אפשר, כדאי לתת לקטן שהגיע לגיל חינוך לשתות רוב כוס מהיין (שם ובמ"ב ס"ק ע).
13. **רחיצה** – נהגו שלא להתרחץ בתשעת הימים (שם סעיף טז). בארץ ישראל, שמזג האוויר לא מאפשר להימנע מרחיצה תשעה ימים, ניתן להתרחץ לשם ניקיון. רחיצה שכזו מותרת מכיוון שאיננה רחיצה של תענוג. עליה להיות תכליתית ולא לשם הנאה. ביום שישי, התירו להתרחץ במים חמים לכבוד שבת (שם).
14. **בריכה** – המקפידים לשחות בגלל צורך רפואי יכולים להמשיך ולשחות בתשעת הימים.

"כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה..."

(בבלי מסכת תענית דף ל עמוד ב)

לנתנאל ניימן, אתך באבלך על פטירת אמך

בתיה ניימן ז"ל

קיבוץ סעד

5תמוז תשפ"ב

יום א', י"ח בתמוז (נדחה)

- 04:00 תחילת הצום
- 06:00 שחרית א'
- 06:45 שחרית ב'
- 08:30 שחרית ג'
- 13:20 מנחה גדולה
- 18:50 עמוד יומי – מסכת בבא בתרא
- 19:20 מנחה קטנה
- שיעור בענייני דיומא – הרב ארי
- 20:05 ערבית
- 20:06 סוף הצום

'צבר' דבר צברית'

בתגובה לאשר רונה, אליהוא שנון ויניב עקיבא.

אף לי, כקודמיי שכתבו על הנושא, יש חיבה לשפות והעברית חשובה לי מאד. אני בהחלט מבינה את התסכול מכתובה ארכנית ומייגעת המרבה בשמות, תארים ופעלים בשני המינים (להלן: כתיבה דו-מגדרית) והשיבושים הנגרמים מניסיונות אלו אכן רבים.

גילוי נאות: אני מודה שבאמת אינני מקפידה לכתוב בצורה דו מגדרית, ושגם אני מרגישה לא פעם שזה יותר מדי מסורבל ולא נכון ושלא צריך להתרגש מזה שצורת הסתמי בעברית היא בזכר. אך למרות זאת, מעת לעת אני דווקא כן עושה שימוש בכתיבה ה'דו מגדרית'.

אם אני אכן מודעת לשיבושים העלולים להיות כרוכים בצורת כתיבה זו ואם אני מקבלת ומבינה ששפה מתפתחת באופן אורגני ולא ניתן 'לאנוס' אותה, מדוע בכל-זאת לפעמים אני בוחרת להשתמש בכתיבה ה'דו מגדרית'?

על-מנת לענות על שאלה זו, ברצוני להסב את תשומת לב הקוראים לפרט הבא: יניב עקיבא, אליהוא שנון ואשר רונה, שכתבו על תסכולם הרב מהשימוש בכתיבה דו-מגדרית, שלושתם, במחילה, מה שמכונה: 'גברים פריווילגים'. ה'סתמי' בשפה העברית על-פי-רוב מנוסח בזכר ועל-כן אין להם כל בעיה, שכן באופן טבעי הם יכולים לחוש הזדהות ולהבין שהדברים פונים אליהם ושהם 'בפנים'. ולא רק שאין להם בעיה, אלא שהם גם לא מסוגלים להבין את הרצון או הצורך להשתמש בכתיבה דו-מגדרית.

אבל ההיפך? אם כוועדת דת אפרסם שיעור גמרא בנוסח הבא: 'מוזמנים לשיעור גמרא שיתקיים כל יום בשעה 20:20 לאחר תפילת ערבית', מי הנמען של ההזמנה הזאת? גם אני, אישה? ואם התשובה חיובית - האם נשים שיקראו את המודעה ידעו וירגישו שהמודעה פונה גם אליהן? האם ניסוח כזה יעודד אותן לבוא ולהצטרף? ולמה מוסיפים (במקרה הטוב) רק בכוכבית קטנה למטה, כדי לצאת ידי חובה וכאילו כדי לעשות 'נחת רוח' לנשים, ש'המודעה פונה לשני המינים כאחד'?

נכון, בהחלט ייתכן שיש גם נשים שמתנגדות לכתיבה דו-מגדרית ולא רואות בה צורך, ויש אף שייטענו שהכתיבה הדו-מגדרית רק מבליטה ומנכיחה את הדרת הנשים בשפה במקום לצמצמה. אמנם, נכון שכשאגיד 'נקלטים' ברור לכולם(?) שהכוונה היא גם לנקלטות, וכשנכתוב שיכולם מוזמנים לערב סרט' הכוונה היא לבנים ולבנות. אבל בתחומים רבים בחיינו, ובמיוחד בחברה הדתית בה ההפרדה המגדרית היא כמעט ברירת מחדל ועל אחת כמה בנושאים דתיים, השימוש בצורה ה'סתמית' ממין זכר עלול להדיר נשים, גם אם לא במכוון, מהשיח, משיעורים, ממפגשים, מתפקידים כאלה ואחרים ומדברים נוספים.

כמי שעוסקת ביום-יום בתחומים של העולם הדתי שנחשבים 'גבריים' אני חווה את זה לא מעט, בין אם כנמען של מודעות כאלה ואחרות ובין אם כמוען. אני כואבת על כל אחת מהילדות או מהנשים שלא הגיעה לשיעור תורה כזה או אחר כי רצינו לקצר ולמנוע סרבול והסתפקנו בלכתוב במודעה 'מוזמנים' במקום 'מוזמנים ומוזמנות'.

בסופו של דבר, כמו דברים רבים בחיים, נראה לי שהפתרון הוא בשמירה על איזונים. נראה שלא תמיד צריך לכתוב בצורה דו-מגדרית והדברים יהיו ברורים, בסוף 'סתמי' בעברית הוא (בדרך-כלל) זכר, אם נאהב את זה או לא. אבל יחד עם זאת, צריך להבין ולהיות מספיק רגישים ומודעים לכך שיש מקרים בהם כתיבה דו-מגדרית היא הכרחית על-מנת ליצור חברה מתוקנת, ואז נשתמש בה גם אם זה יהיה קצת יותר מסורבל ולא לגמרי תקין.

תקציר העורך למאמרים שפורסמו עד כה בנושא הצורך בתוספת סיומת נשית לזו הסתמית בלשון זכר :

- **שוחרי העברית, המדקדקים** – מעדיפים את התקינות הדקדוקית. צורת הזכר היא הצורה הסתמית על פי כללי השפה העברית בפרסום לקהל הרחב משני המינים ואין להוסיף עליה או לסרב אותה.
- **האקטיביסטים. ים בנושא השוויון בין המינים** - רואות. ים את מסר השוויון כשיקול המכריע, ולכן הוא גובר על תקינות הדקדוק או הטרחה ב'העמסת' מלל.
- **המדקדקים הפרקטיים** - דורשים להוסיף את לשון הנקבה במקרים בהם משמעות מעורפלת העלולה לפגוע בקהל הנשי – לדוגמא: הזמנה סתמית לשיעור תלמוד, אמור על פי כללי הדקדוק העברי להיות בלשון זכר. אולם, היא עלולה ליצור ספק אצל הקהל הנשי אם הן מוזמנות או לא. ולכן במקרה זה, אם הן מוזמנות כמובן.. יש לכתוב: "מוזמנים. ות לשיעור הדף היומי..".

לסלצ וריקה

ברכות לראל נישואיכם!

לאיילת ואורן ברנצ, לרכטי והנצי ברנהרד ולכל המשפחה

איחולים לשמחות ונחת!

הודעה חשובה לציבור

פרוק גגות אסבסט בבתיים: וידס, ניימן, לנדסמן

יתבצע ביום שני, י"ט בתמוז, ה-18.7.22, בין השעות: 07:30-16:00

במהלך ביצוע העבודה יינקטו אמצעים למניעת אבק. אך יש לקחת בחשבון כי:

חשיפה לאבק האסבסט עלולה לסכן את הבריאות.

על מנת להימנע מחשיפה לאבק, על המשתמשים במבנים הגובלים באתר העבודה במרחק של עד 50 מטר לנקוט באמצעי זהירות הבאים:

1. לסגור את פתחי המבנים (חלונות ודלתות).
2. לכבות מזגנים היונקים אוויר מבחוץ.
3. לא להפעיל ונטות.
4. להימנע משהייה מחוץ למבנה או בקרבתו.
5. הודעה על חזרה לשגרה תשלח בתום עבודות הפרוק במסרון.

כל משפחה המושפעת מהחלפת הגגות, בין אם מחליפים בביתה ובין אם היא בטווח 50 מ' מהגגות המוחלפים, מקבלת עדכון פרטני, ומתבקשת לאשר לי במסרון חוזר, שקיבלה את ההודעה. ילדי גן "כלנית" קיבלו עדכון להערכות ממערכת הגיל הרך. שאר הציבור מתבקש לא להגיע לאזור העבודה ביום זה.

עובד אחראי רוני להט 0542991188

שם הקבלן אלטכנו אר גי אל בע"מ

אתי קימלמן

צ' בית העלמין וחברה קדישא Le קיבוץ סעד

מאת: ישראל זיסק

מאמר זה מוקדש לזכרה של גאולה אהרוני היקרה ז"ל, במלאת שלושים לפטירתה

את משפחת גאולה ז"ל ויבדל"א ליפא אהרוני היקרים הכרתי לפני 38 שנים, עת הייתי תלמיד בחברת הנוער. הם היו לי למשפחה מארחת. שם מצאתי פינה חמה ומפנקת והיו לי לאוזן קשבת. מאז שמרתי איתם על קשר. גאולה נהגה לומר עלי: "ישראל הבן שלנו".

לזכרה של גאולה וכהכרת הטוב, אכתוב על: בית העלמין וחברה קדישא של קיבוץ סעד. בתקופת מלחמת העצמאות נהרגו באזור סעד שני חיילי צה"ל: סמל אליעזר (לייזר) ענבי ז"ל, נפל בכ"ז בתמוז תשי"ח (1948), בן 21 היה במותו וטוראי משה יוסף יאול ז"ל (אח של ציפורה גינזברג ז"ל), נפל בתאריך כ"ו באב תשי"ח (1948), בן 22 היה במותו.

תחילה נקברו שניהם זמנית בבארות יצחק הישנה. עם סיום המלחמה, בתאריך י"ח בחשוון תשי"א (1950), הם הועברו למנוחת עולמים בחלקה הצבאית בבית העלמין בנחלת יצחק שבגבעתיים. מוישליה גינזברג יבדל"א, בנם של ציפורה ופיקו ז"ל, נקרא על שמם: משה אליעזר. בשם הכינוי: מוישליה, הוא קיצור שמם המשותף (האות ל' של אליעזר). לאחר פטירת בנם, הוריו של אליעזר ענבי: אסתר ויצחק התגוררו בסעד.

לאחר מלחמת העצמאות הוקמה נקודת הקבע של הישוב מזרחית לסעד תחתית. בתאריך ז' בתמוז תשי"א (1950) נפטר יוסף בנם של משה ומרים בן צבי ז"ל. בן חצי שנה היה במותו. יוסף היה לנקבר הראשון בבית העלמין של הקיבוץ, סמוך לשטח קו 5 החקלאי, בצדו המזרחי של הישוב. בהווי המקומי, כאשר מתלוצצים ומתבדחים אומרים: "בסוף כולם מגיעים לקו 5".

בבית העלמין טמונים 187 נפטרים. מתוכם: מאה חברים. ראשון הנפטרים: החייל שמואל מצנר ז"ל, ממייסדי הקיבוץ, נפל בכ"ז בתשרי תשי"ב (1951). היה ניצול שואה, אשר עלה ארצה בשנת תשי"ז (1947), בן 26 היה במותו.

59 הורי חברים. ראשון הנפטרים: אורי אולריך ז"ל. אביו של שלום אולריך ז"ל. נפטר בי"ד בכסלו תשי"ג (1953). בן 59 היה במותו.

18 בני ובנות הקיבוץ. כפי שכתבתי, ראשון הנפטרים: יוסף בן צבי ז"ל.

10 שונים. ראשון הנפטרים: יעקב היילברין ז"ל. נפטר בט"ז בתשרי תשי"ג (1952), בן 79 היה במותו. היה שכן חברי הקבוצה בהרצליה שבא לבקר ולפתע נפטר. הוחלט שהוא יקבר בסעד.

כמו כן, טמונים בו גם חללי צה"ל: טוראי שמואל ראובן מצנר ז"ל, כבר כתבתי בתחילה. סגן אריק רון ז"ל נפל במלחמת ההתשה, י' באייר תשכ"ט (1969). סמל נתן עברון ז"ל, נפל בט"ז בניסן תשל"ח (1978). סמל ראשון יאיר פרוכטר ז"ל, נפל בעת מלחמת שלום הגלילי (לבנון הראשונה), י"ז בתמוז תשמ"ב (1982), סמל יואב בן נון ז"ל, ג' בתמוז תשנ"ו (1996). "במותם ציוו לנו את החיים".

הכר את החברה, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברתנו – אפרת ביליה/ ריאיון: יורם קימלמן

מתי והיכן נולדת?

נולדתי בת חמישית לשלושה אחים ואחות בשנת תשמ"ט 1989 בבית חולים "תל השומר", כשמשפחתי התגוררה ב"כרם ביבנה", שם אבא שלי למד בישיבה.

ספרי על זיכרונות ילדות -

זיכרונות הילדות שלי הם בעיקר ממושב "נחלים" אליו עברנו דירה כשהייתי בת שנתיים, כאשר אבא שלי החל ללמד בישיבת נחלים. מאחורי הבית שלנו היה שדה גדול ומאחוריו, שורות שורות של צבר מצוי עליו גדלים הסברסים. בעונה שהפרי היה בשל אהבתי ללכת עם אבי לקטוף סברסים. אבא היה מחזיק את הכלי המיוחד, שבנוי ממוט ארוך ובקצהו מעין קופסת שימורים שפתוחה מצד אחד, וכך מורידים את הפרי, בלי לגעת בקוצים. לאחר הקטיף היינו מגיעים הביתה ושמים את הסברסים בדלי עם מים במטרה שכמה שיותר קוצים יישטפו, ולאחר מכן בשיתוף פעולה היינו מורידים את הקליפה ומאחסנים את הסברסים המקולפים בקופסאות במקרר. מלאכת הקילוף הייתה מעניינת ודרשה שיתוף פעולה. אבי החזיק את הפרי עם כפפות עבות ופתח את הקליפה לשני הצדדים, ואני הוצאתי את הפרי מהקליפה בידיים נקיות, והנחתי בקערה. הקוצים של הסברס הם כל כך קטנים כך שלא משנה כמה נוהרנו, בסופו של דבר תמיד היינו צריכים לשבת ולהוציא קוצים מהידיים.

ספרי, איך הגעת לסעד ומתי?

לסעד הגעתי בשנת 2010 בשנה שטל ואני התחתנו. טל אז היה בקבע ושירת כסמ"פ בגזרה. מתוך רצון לגור באזור הדרום וידיעה שאת השבוע אעביר לבד בזמן שטל בצבא, חיפשנו מקום נעים עם אנשים טובים, כדי שאוכל להרגיש בו בנוח. באותו זמן הקימו את הגרעין המשימתי וחגי ושהם - אחי וגיסתי, סיפרו לנו על הגרעין ועל הרעיון שלו ועל המשמעות לגור בקיבוץ. עצם המחשבה שנהיה שכנים שלהם שימחה אותנו והחלטנו לנסות להתקבל לגרעין שריכז אז יחד כמה משפחות לקליטה.

מה התחביבים שלך?

יש לי תחביבים רבים. אני אוהבת מאוד לטייל, לצייר ולרשום בפחם ובצבעי פסטל. אני אוהבת לנגן בפסנתר ובחלילית מנגינות כליווי ושירים מגוונים.

מה גורם לך נחת?

יש לי נחת לראות את הילדים שלי משחקים יחד בכיף. או בכללי, יש לי נחת כשדברים מסתדרים, שאנשים מרגישים בנוח ושיש סביבי אווירה טובה.

מה המוטו שלך בחיים?

המוטו שלי בגדול זה בכל הזדמנות וסיטואציה לבחור טוב, לחפש את הטוב ולעשות טוב. כשנתקלים באיזה קושי או בעיה במקום להתחבש' בהם, עדיף לחפש איך אפשר להוסיף אור וטוב ולהתקדם.

למה את הכי מתגעגעת?

לסבתא שלי שנפטרה לפני 4 וחצי שנים. היה לנו קשר ממש טוב. היו לנו שיחות טובות ומלמדות. היא הייתה אישה חכמה עם ניסיון חיים ולמדתי ממנה המון.

מה את מאחלת לסעד ומה היית רוצה לקדם?

שתמיד תשרה פה אווירה טובה של כבוד הדדי אחד לשני. שדברים קהילתיים טובים יקרו. שתהיה שכנות טובה ואנשים ישמחו להיות חלק מהקהילה. שהמשק יצליח וישגשג ושלכולנו תהיה בריאות! משהו שהייתי רוצה לקדם זה איזו פלטפורמה התנדבותית שכמה שיותר אנשים שרוצים יהיו שותפים בה והיא תהיה זמינה. זה יכול להיות פנים קיבוצי וגם כלפי חוץ לסביבה.

קיבוץ מתחדש, והולך..

לפני כ 12 שנים, נפלה החלטה בסעד לעבור למודל של "קיבוץ מתחדש".

גילוי נאות, הייתי, ואני עדיין, תומך נלהב של ההחלטה הזו, בעיקר באופן בו היא השאירה "מרחב מחייה" גדול לערבות ההדדית.

אני מאמין בכל ליבי, שהמהלך הזה, גם סייע מאוד לצמיחה של סעד, דמוגרפית ובכלל. אלא שמאז, בשעה שהכירת התמלאה, אנחנו התרוקנו מכמה ערכים, שעל בסיסם ההורים שלנו הורישו לנו, את היישוב המפואר הזה, החוגג בימים אלה 75 שנים לייסודו.

'קיבוץ מתחדש' אמור לשמור על צביון מינימלי של קהילה קיבוצית. ההחלטה של המנהיגות הכלכלית בסעד, לחלק בונוסים, מבלי שזה עבר את אישור "בעלי המניות" (אסיפת החברים) ואפילו המזכירות, אישרה את זה רק בדיעבד, מלמדת לא רק על אבדן דרך, אלא גם על הנחתת החלטות שאינה מתחשבת.

עם כל הכבוד, אנחנו לא חברת הייטק, לפחות לפי תפיסתי. באופן אישי, אינני חושב שחבר קיבוץ אמיתי, צריך שייתמרצו אותו על מנת שיעשה כמיטב יכולתו בתפקידו, או עבודתו. אפשר לבטא הערכה לאנשים שעשו והצליחו גם בדרכים אחרות.

נכון להיום, כל ערוץ חדש ושנוי במחלוקת להעברת כספים, טעון אישור עקרוני ומפורש של הבעלים.

נער הייתי וגם זקנתי, 77 השבוע (למניינם), ולא ראיתי צדיק נעזב, וזרעו מבקש לחם. השינויים שעשינו באורחות חיינו, עשו לנו לא מעט טוב. בואו נשמור על עצמנו ועל סעד המופלאה ביום חגנו.

צאוס ברט

משפחה לא מעלה בקהילה

1190 9 א

קהילה יקרה,

לכבוד יום ההולדת של הקיבוץ, יצאתי השבוע למסע בזמן באתר "סיפור מקומי סעד" שחגית רפל עמלה עליו רבות והציגה אותו בעלון חוקת. איזה דרך מדהימה עברנו כקיבוץ, כמה שינויים מאז אותו יום מרגש של העלייה לקרקע. סעד בת 75 שוקקת חיים. ילדים מתרוצצים בשבילים, משפחות חדשות מצטרפות לצד משפחות ותיקות, הפכנו להיות קיבוץ מתחדש ואנחנו ממשיכים לנוע קדימה. אתמול (יום רביעי) התקיימה אסיפה לקבלת 6 משפחות חדשות לחברות לקיבוץ, משפחות ששוהות עימנו כבר מספר רב של שנים. בתזמון לא מתוכנן (אבל כנראה לא מקרי), ההצבעה לחברות מתקיימת בדיוק ביום בו אנו חוגגים את יום ההולדת לקיבוץ.

השבוע הציג צוות שיוך דירות בפני המזכירות את טיוטת ההצעה להחלטה על אופן סימון המגרשים, אנחנו ממשיכים לדייק ולהתקדם בגיבוש ההצעה ובשבועות הקרובים נתחיל במפגשי הסברה לציבור. שיוך הדירות הוא צעד משמעותי בדרכינו כקיבוץ מתחדש והוא צפוי להשפיע בצורה משמעותית על החיים שלנו כקהילה וכפרטים.

השינויים הרבים שעברנו ואלו שעוד צפויים לנו מחייבים אותנו לקיים שיח בינינו, שיח קהילתי שיגדיר מחדש את הבסיס של ה"יחד" של הקהילה שלנו. עלינו לעדכן את הזהות הקהילתית שלנו, לתת תוקף לערכים המנחים אותנו ולייצר את תמונת העתיד הקהילתית אליה אנחנו שואפים. עלינו להגביר את ההיכרות והקירבה בין כל חלקי הקהילה שלנו כבסיס להעמקת תפיסת הטוב המשותף בחיי היומיום ולחיזוק המצפן הקהילתי הזהותי של סעד.

בימים אלה אני מקימה את צוות ההיגוי לתהליך השיח הקהילתי. הצוות יגבש את מתווה התהליך, יוביל את מפגשי הציבור, יעבד וינתח את החומרים שיעלו ויחזור אל הציבור. זהו תהליך השתתפותי בו נדרשת הקהילה לקחת חלק. בלעדיתם זה לא יקרה! **אני מזמינה את מי שרוצה לקחת חלק בהובלת התהליך לפנות אליי במהלך השבוע הקרוב.** המפגש הראשון של הצוות יתקיים בשבוע הראשון של חודש אוגוסט. במהלך הקיץ צפויות להצטרף אלינו 2 משפחות חדשות שיחלו את תהליך הקליטה בקיבוץ, ועדת קליטה תעדכן לקראת הגעתן לקיבוץ.

במהלך חודשי הקיץ יתגוררו בקיבוץ, לתקופה קצרה משפחת ון בוון. יובל, אם המשפחה, עובדת במוגו כמגדלת פטריות. קיבלנו פנייה לסייע למשפחה בתקופת ביניים קצרה במעבר מקיבוץ נחל עוז לביתם החדש ביישוב שמעה בדרום הר חברון. הם יתגוררו זמנית בבית כוכבי. כמה מילים על המשפחה: יובל ון בוון בילתה בישראל לראשונה בחופשה בגיל 16 והרגישה מיד חיבור עמוק ואמיתי לארץ, ממש כאילו שהיא הגיעה הביתה. מאז, היא למדה על ישראל ועל יהדות וההיסטוריה של העם היהודי. יחד עם בעלה ירון, היא מגדלת את ילדיהם חנן (15) וחווה (14) לפיי ערכי היהדות. לפני 6 שנים הם החליטו לממש את

הקשר החזק שלהם עם עם ישראל ומדינת ישראל, לעבור תהליך גיור לעזוב את עבודתם בתחום שרוי הבריאות ולעלות לארץ. אז הם גם גילו שבמשפחות שלהם יש שורשים יהודים שהתבוללו, מה שרק חיזק את תחושת השייכות שלהם.

אני מאחלת לקהילת סעד כולה יום הולדת שמח, שנדע לראות את אלה שבינינו ואת כולנו יחד, שנשכיל להיות האחד בשביל השני ועם השני, שנהיה קהילה מלוכדת, מאוחדת ומשגשגת.

אסיים בשירתה של טליה וייס – 'הביאו אליי'

הביאו אליי/טלי וייס

הביאו אליי אנשים שקוטפים פוכבים

שמעיזים לשיר סולו

שלא מפחדים להקשיל

הביאו אליי אנשים שלבם מתרגש

ממעוף הפרפר וקמור החתול

הביאו אליי אנשים הקוראים שירה

הרוקדים

על השפה את הריקוד שלהם

הביאו אליי אנשים המביטים בעיניים

היודעים לחבק זר ולחייך

הביאו אליי אנשים הקמים מתוך השברים

קמו היו מקפצה לחלום

הביאו אליי את האנשים הפשוטים

את הנשים האמיצות

הביאו אליי חכמת רחוב

סימפונית לבבות.

בברכת שבת שלום,

עונו

הזמנת לוח דיניס ומנהלים

"היכל שלמה" - תשפ"ד

כמדי שנה נערוך הזמנה של לוח דינים ומנהלים. החברים המעוניינים בהזמנה יכולים לעשות זאת ע"י שליחת הודעה אליי, או לסרוק את הברקוד ולמלא את הטופס.

העלות של הלוח תהיה בין 40 ש"ח - 31 ש"ח תלוי במספר המזמינים.

להזמנה סרקו את הברקוד או שלחו הודעה

בברכה, *ניב עקיבא*

052-6070421

